

stor glæde af et reelt frit valg af praktiserende læge.

På denne baggrund er vi i Socialdemokratiet som udgangspunkt positive over for forslaget med forslaget. Vi mener ikke og har aldrig ment, at stive, bureaukratiske regler skal sætte begrænsninger for borgernes adgang til sundhedsvæsenet.

Hvis vi som lovgivere skal gribe ind i overenskomstregulerede regler, må det absolut forudsætte, at der er tale om et virkeligt problem. Vi er en smule skeptiske i forhold til omfanget af det her problem. Derfor vil jeg i Sundhedsudvalget bede ministeren om en redegørelse over, hvor mange afslag der er givet fra læger om dispensation fra 15-kilometers-grænsen. Det må være vigtigt, at vi får netop sådan nogle tal på bordet.

Kl. 20.00

SF's ordfører oplyser her fra talerstolen, at han ligger inde med mange klager over, at borgere på grund af denne begrænsning, hvor det er lægen, der skal give sin accept af, at man kan bibeholde sin praktiserende læge, selv om man flytter mere end 15 km væk, får et stort problem. Svaret på det spørgsmål vil vi afvente i udvalget, i hvert fald fra Socialdemokratiets side.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi ikke er afvisende over for forslaget, men vi vil se nærmere på i udvalget, om der er tale om et større problem, og hvilke praktiske problemer det kan give at gennemføre denne ordning. Vi afventer udvalgsarbejdet, og her må vi prøve at se på, hvordan og hvorledes sagen kan løses. Ministeren beskyldte tidligere Socialdemokratiet for at være bureaukratisk og måske lidt forstokket, men det er vi absolut ikke. Vi synes, at patienterne naturligvis skal have lov til at have det frie valg, men man skal altså også passe på, at man ikke bevæger sig ind på noget overenskomststridigt, og det er nok lige præcis her, vi måske er lidt nervøse fra Socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg takker for støtten til intentionerne bag forslaget.

Jeg vil gerne spørge om to ting, og jeg vil gerne lige oplyse, at i løbet af 2001, for bare at tage et enkelt tal, faldt antallet af sygebesøg med 5,4 pct. En større og større andel af patienterne benytter sig af vagtlægeordningen, når de ønsker at tale med en læge eller få hjælp af en læge uden for de normale åbningstider, så man kan

sige, at sygebesøg er noget, der benyttes relativt sjældent.

Det, jeg vil spørge fru Jette Baurtrup om, er: Er fru Jette Baurtrup ikke enig med mig i, at selv om det måske kun drejer sig om nogle få, kan det netop for patienter med kroniske sygdomme være et stort problem, hvis de ikke kan benytte sig af en mulighed for at kunne beholde den læge, de har en særlig tilknytning til? Og i og med at vi har sat tiltrædelsestidspunktet til 2005, er det jo ikke noget, der griber ind i den eksisterende overenskomst. Kan fru Jette Baurtrup ikke give mig ret i det?

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurtrup (S):

Jeg vil sige til det første spørgsmål om, at patienten kan benytte sig af vagtlægeordningen, såfremt han eller hun ønsker et hjemmebesøg og bor over 15 km fra lægens praksis: Jeg mener faktisk, at det er tillidsforholdet mellem den praktiserende læge og patienten, der er grunden til, at man ønsker, at det er ens egen læge, der skal tilse en, og derfor harmonerer det jo ikke helt med, at man bare kan vælge vagtlægeordningen, hvis der er tale om hjemmebesøg, i stedet for at møde op i lægens praksis.

Nummer to spørgsmål gik på, om Socialdemokratiet og jeg som ordfører mener, det er vigtigt, at der er en tilknytning, især hvis der er tale om kronisk syge: Jo, og det er faktisk også derfor, vi er meget positive over for beslutningsforslaget. En patient, der er kronisk syg, kan netop have stor tillid til sin egen praktiserende læge, men af mange forskellige grunde – det kan være flytning til handicapbolig eller andet – har den pågældende måttet flytte 15 km væk ...

Den fg. formand (Grete Schødt):

Taletiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er for at give fru Jette Baurtrup mulighed for at svare på det andet spørgsmål, nu får hun i hvert fald en svarmulighed mere.

Fru Baurtrup nævnte, at patienterne vil have glæde af at kunne få sygebesøg af deres egen praktiserende læge, hvilket jeg er enig i. Men er det ikke noget, patienterne selv skal kunne afgøre, når de træffer et valg, altså om de vil have en læge, som bor i nærheden af deres bolig, eller de vil have en læge, der bor længere væk? Mener fru Baurtrup ikke, at det har patienterne selv